

ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ & ΦΥΛΑΚΗ

ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΣ & ΕΓΚΛΕΙΣΜΟΣ

ΑΦΙΕΡΩΜΑ
Γιάννης Μπεχράκης

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ

ΝΑΡΚΩΤΙΚΑ
Ένα μείζον πρόβλημα

Ο ΚΥΚΛΟΣ ΤΩΝ ΑΘΕΑΤΩΝ ΘΕΑΤΩΝ

2ο ΔΙΕΚ ΚΟΡΥΔΑΛΛΟΥ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΤΕΥΧΟΥΣ 2

ΙΟΥΝΙΟΣ 2019

ΤΙΤΛΟΣ ΤΕΥΧΟΥΣ: Ο ΚΥΚΛΟΣ ΤΩΝ ΑΘΕΑΤΩΝ ΘΕΑΤΩΝ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΤΕΥΧΟΥΣ: 2

ΕΤΟΣ ΕΚΔΟΣΗΣ: ΙΟΥΝΙΟΣ 2019

ΕΚΔΟΣΗ: 2ο ΔΙΕΚ ΚΟΡΥΔΑΛΛΟΥ (ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΚΡΑΤΗΣΗΣ ΚΟΡΥΔΑΛΛΟΥ)

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ: Σολωμού 3-5, 18121 Κορυδαλλός

ΤΗΛ.: 210 4963972 (Ωρες επικοινωνίας: 14:30-18:00)

ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ: ΕΙΡΗΝΗ ΛΙΑΝΔΡΗ-ΦΙΛΙΠΠΟΠΟΥΛΟΥ

ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ - ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΟΠΟΙΗΣΗ: ΤΜΗΜΑ
«ΓΡΑΦΙΣΤΙΚΗ ΕΝΤΥΠΟΥ ΚΑΙ ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΩΝ ΜΕΣΩΝ», Δ' ΕΞΑΜΗΝΟ

ΥΠΕΥΘΥΝΕΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΡΙΕΣ: Δ1 ΕΦΗ ΖΕΡΒΑ (Γραφικών Τεχνών),
Δ2 ΜΑΡΙΑ ΣΙΔΗΡΑ (Γραφικών Τεχνών)

Το περιεχόμενο του περιοδικού όπως και η επεξεργασία των σελίδων έγιναν κατά τη διάρκεια του μαθήματος «Ηλεκτρονική επεξεργασία σελίδας», του τμήματος «Γραφιστική Εντύπου και Ηλεκτρονικών Μέσων», Δ' εξαμήνου (2019Α) του σχολικού έτους 2018-2019.

Τα κείμενα και τη σελιδοποίηση επιμελήθηκαν οι καταρτιζόμενοι με τη βοήθεια των εκπαιδευτριών Μαρία Σιδηρά και Έφη Ζέρβα σε μια προσπάθεια για την καλύτερη κατανόηση της διαδικασίας παραγωγής ενός περιοδικού που αποτελεί ύλη του μαθήματος.

Με ομαδική συνεργασία επιλέχθηκαν το όνομα του περιοδικού καθώς και τα θέματα που θα περιείχε. Σκοπός του εγχειρήματος ήταν όλοι οι καταρτιζόμενοι να αναλάβουν μία ή περισσότερες σελίδες για την έκδοση του περιοδικού, όπως και έγινε. Ο κάθε καταρτιζόμενος πρότεινε το θέμα που ήθελε να επεξεργασθεί και επιμελήθηκε το κείμενο, τις εικόνες, τις διορθώσεις και το κασέ των σελίδων που ανέλαβε. Τέλος, ενσωματώθηκαν όλες οι σελίδες σε «σώμα» περιοδικού με σκοπό την εκτύπωση του τεύχους και τη δημοσίευση στην ιστοσελίδα του 2ου ΙΕΚ Κορυδαλλού. Στις τελευταίες σελίδες παρουσιάζονται εργασίες και σχέδια των εκπαιδευομένων που πραγματοποιήθηκαν κατά τη διάρκεια των μαθημάτων του ΙΕΚ.

Η εικόνα του εξωφύλλου καθώς και τα χαρακτηριστικά έργα που εικονογραφούν τα άρθρα του περιοδικού δημιουργήθηκαν με τη μέθοδο της υψιτυπίας, (χαρακτική σε λινόλεουμ) από τους εκπαιδευόμενους του Δ' εξαμήνου.

Οι καταρτιζόμενοι και οι εκπαιδύτριες ευχαριστούν όλους όσους συνέβαλαν με οποιοδήποτε τρόπο στην παραγωγή του περιοδικού.

Σύμφωνα με τον νόμο 2121/1993 περί πνευματικών δικαιωμάτων επιτρέπεται η αναδημοσίευση μέρους ή όλου του υλικού για εκπαιδευτική ή μη κερδοσκοπική χρήση με απόδοση πηγής και αναφορά στο όνομα του δημιουργού. Για εμπορική χρήση, απαιτείται η γραπτή άδεια του 2ου ΔΙΕΚ ΚΟΡΥΔΑΛΛΟΥ.

“ Δεν ήξερε,
πως το κλειδί της φυλακής του,
καθένας το κρατάει στην
τόση του. ”

ΤΑΣΟΣ ΛΕΙΒΑΔΙΤΗΣ

7 ολλοί από εμάς δεν το ξέρουμε καν, άλλοι φοβούνται να το χρησιμοποιήσουν, άλλοι πάλι ενώ το ξέρουν φοβούνται το αύριο κι έτσι μένουν εν γνώση τους στη φυλακή τους...

Η εκπαίδευση, η γνώση, η ενσυναίσθηση, η αυτογνωσία, η πίστη στον εαυτό μας, είναι εκείνες οι δυνάμεις που κάνουν το «κλειδί» ορατό, αναγνωρίσιμο, χρήσιμο.

Κι αυτές οι δυνάμεις κινητοποιούνται, δρουν και γίνονται ένα, προς όφελος των ανθρώπων που μέσα σε ένα πλαίσιο εγκλεισμού, παλεύουν για το «αύριο» έξω από την φυλακή.

Οι άνθρωποι που βρίσκονται στη βάση των δυνάμεων αυτών είμαστε όλοι εμείς οι εκπαιδευτικοί που προσφέρουμε αδιάλειπτα, μεθοδικά, με αυτοδιάθεση, γνώση, πολιτισμό, ενσυναίσθηση, θετική ενέργεια, διδάσκοντας καθημερινά, τους εκπαιδευόμενους-κρατούμενους μας στο 2ο ΔΙΕΚ Κορυδαλλού Φυλακών.

Προσπαθούμε μέσα από δύσκολες συνθήκες να αξιοποιήσουμε δυνατότητες και ικανότητες των εκπαιδευομένων μας, μεταμορφώνοντας τη θλίψη, την απογοήτευση, την παραίτηση, την ενοχή, την απομόνωση, την κατάθλιψη, σε ελπίδα, γνώση, θάρρος, δημιουργία, αυτογνωσία, βελτίωση, όνειρο για μια νέα ζωή με γνωστικά εφόδια και όραμα.

Εμείς, σαν κινητήρια δύναμη ώθησης για τη νέα τους ζωή, είμαστε περήφανοι που διαπιστώνουμε κάθε μέρα, πως όλο και πιο πολλοί εκπαιδευόμενοί μας **«βγάζουν το κλειδί από την τσέπη τους και ανοίγουν τη φυλακή μαζί με τα φτερά τους για ένα νέο σύννομο ξεκίνημα».**

Είμαστε περήφανοι, συγκινημένοι και χαρούμενοι που συμβάλλουμε στην απαρχή μιας νέας ζωής για καθένα εκπαιδευομένο μας που φεύγει, ξέροντας να χρησιμοποιεί τα εργαλεία της γνώσης, της μάθησης, της εκπαίδευσης, της αυτογνωσίας και της ενδυνάμωσής του.

ΕΙΡΗΝΗ ΛΙΑΝΔΡΗ - ΦΙΛΙΠΠΟΠΟΥΛΟΥ
ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΣ - ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΛΕΙΤΟΥΡΓΟΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ 2ου ΔΙΕΚ ΚΟΡΥΔΑΛΛΟΥ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΙΟΥΝΙΟΣ 2019

- 4** Λογοτεχνικά έργα γραμμένα στη φυλακή
- 7** Ποίηση και φυλακή
- 9** Πολιτιστικά
- 10** Συνέντευξη
Από τους ερασιτέχνες ηθοποιούς του Καταστήματος Κράτησης Κορυδαλλού
- 12** ΑΦΙΕΡΩΜΑ: Γιάννης Μπεχράκης
Μιά ζωή μέσα από «κλικ»
- 16** Ναρκωτικά
Ένα μείζον πρόβλημα για τις σύγχρονες κοινωνίες
- 18** Αθλητισμός και εγκλεισμός
- 19-23** Από τα μαθήματά μας

ΣΧΕΔΙΟ: Σ.Β.

Ο κύκλος των αθέατων θεατών

Εμια κοινωνία που το ουσιαστικό πρόβλημα δεν είναι τελικά ποιος είσαι αλλά γιατί είσαι και γιατί υπάρχουν,

προσπαθείς να επινοήσεις τον ρόλο σου αντιγράφοντας και μιμούμενος την προσπάθεια του διπλανού σου χωρίς να κατανοείς τον λόγο.

Έτσι, χωρίς να το θέλεις, γίνεσαι θεατής - παρατηρητής συμπεριφορών και πράξεων χωρίς να σε βλέπουν, χωρίς να σε υπολογίζουν, χωρίς να σε χρειάζονται...

Κι έτσι, λοιπόν, γίνεσαι ένας ΑΘΕΑΤΟΣ - ΘΕΑΤΗΣ του ίδιου του κόσμου σου και προσπαθείς να επιζήσεις.

Σε αυτή την προσπάθεια θα προσπαθήσουμε να αναδείξουμε το έργο μερικών ανθρώπων που δεν έχουν όνομα αλλά είναι απλά νούμερα, μέσα από τα έργα άλλων ανθρώπων, δείχνοντας ότι παρόλο που είμαστε ΑΘΕΑΤΟΙ μπορούμε σαν ΘΕΑΤΕΣ όχι να μιμηθούμε αλλά να δημιουργήσουμε και να προσφέρουμε...

Σ.Β.

ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΚΑ ΕΡΓΑ ΓΡΑΜΜΕΝΑ ΣΤΗ ΦΥΛΑΚΗ

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΚΕΙΜΕΝΟΥ: Σ.Β.

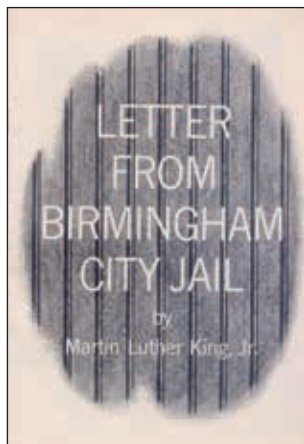
ΣΧΕΔΙΟ: Ν.Ν.

Δεν μπορώ να φανταστώ πιο αποτελεσματικό τρόπο «σωφρονισμού» (εντός και εκτός εισαγωγικών) από τη δημιουργία και την ενασχόληση με την λογοτεχνία. Μέσα από τις σελίδες των βιβλίων, ακόμα και πίσω από τα κάγκελα, οι έγκλειστοι παίρνουν πολλά μαθήματα ζωής που μπορούν να βοηθήσουν –τουλάχιστον κάποιους– να διευρύνουν τους ορίζοντές τους και να αλλάξουν την άποψή τους για την κατάσταση που βιώνουν αλλά και για την ίδια τη ζωή.

Η Λογοτεχνία έχει τη δύναμη να δείξει στους κρατούμενους ότι υπάρχει ζωή πέρα από την παραβατικότητα και κανένας άνθρωπος δεν γεννιέται εγκληματίας και επομένως υπάρχει η δυνατότητα να αλλάξει σκέψη και ζωή καλλιεργώντας την σκέψη και την ψυχή.

Η μοναξιά ενός κελιού φυλακής παρείχε χρόνο και έμπνευση σε πολλούς διάσημους και μη για να γράψουν μερικά από τα πιο δυνατά έργα τους, όπως η επιστολή του Μάρτιν Λούθερ Κινγκ, ένα κλασικό έργο για τα πολιτικά δικαιώματα, που ολοκληρώθηκε στην πτέρυγα των μελλοθανάτων.

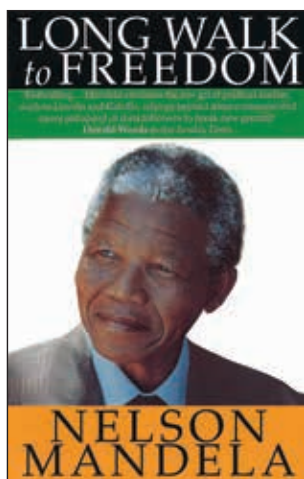
Αναφέρονται μερικά από τα πλέον σημαντικά έργα του πεζού και έμμετρου λόγου που έχουν γραφτεί πίσω από τα κάγκελα.

ΓΡΑΜΜΑ ΑΠΟ ΤΗ ΦΥΛΑΚΗ ΤΟΥ ΜΠΕΡΜΙΓΧΑΜ ΤΟΥ ΜΑΡΤΙΝ ΛΟΥΘΕΡ ΚΙΝΓΚ

Το εύγλωττο, 7.000 λέξεων δοκίμιο χρησιμοποιεί αποσπάσματα των Άγιου Θωμά του Ακινάτη, Τόμας Τζέφερσον και άλλων για να εξετάσει τη φύση

των άδικων νόμων και την ευθύνη των πολιτών, περιλαμβάνοντας δε και την αξιομνημόνευτη ρήση, «*Η αδικία οπουδήποτε, είναι μια απειλή για τη δικαιοσύνη παντού.*» Οι συνεργάτες του Κινγκ κατάφεραν να βγάλουν εκτός φυλακής τα διάσπαρτα κομμάτια χαρτιού και να τα δακτυλογραφήσουν λίγες ημέρες πριν από την απελευθέρωσή του. Το **Γράμμα από τη φυλακή του Μπέρμιγχαμ** σύντομα εμφανίστηκε σε δημοσιεύσεις σε ολόκληρο το έθνος, και έγινε η θεμέλια λίθος του αμερικανικού κινήματος για τα πολιτικά δικαιώματα.

ΑΥΤΟΒΙΟΓΡΑΦΙΑ ΤΟΥ ΝΕΛΣΟΝ ΜΑΝΤΕΛΑ

Πριν διετέλεσει πρώτος μαύρος πρόεδρος της Νότιας Αφρικής, ο Νέλσον Μαντέλα ήταν ο έγκλειστος με αριθμό 466/64 στο Robben Island, μια από τις τρεις φυλακές στην οποία τελικά πέρασε 27 χρόνια. Το 1974, φυλακισμένος σε ένα εξαιρετικά μικρό κελί, άρχισε κρυφά να

γράφει μια αυτοβιογραφία που τεκμηρίωνε τα χρόνια του ως αντι-απαρτχάιντ ακτιβιστής και επαναστάτης. Συγκρατούμενοί του πρόσφεραν κριτική και προτάσεις σε ότι έγραφε, και ένας φυλακισμένος ονόματι Mac Maharaj μετέτρεπε τα χειρόγραφα Μαντέλα σε μικροσκοπικά κείμενα για να εξοικονομήσει χώρο. Μετά την ολοκλήρωση του βιβλίου, ο Μαντέλα έθαψε το πρωτότυπο στον κήπο της φυλακής. Οι φρουροί τελικά το ανακάλυψαν, αλλά μέχρι τότε, ο Maharaj και άλλοι είχαν ελευθερωθεί και είχαν βγάλει λαθραία τα πρακτικά έξω μαζί τους. Η αυτοβιογραφία παρέμεινε ανέκδοτη μέχρι το 1994, όταν ο Μαντέλα θα χρησιμοποιούσε τα γραπτά αυτά στη διαμόρφωση του διάσημου βιβλίου του **Long Walk to Freedom**.

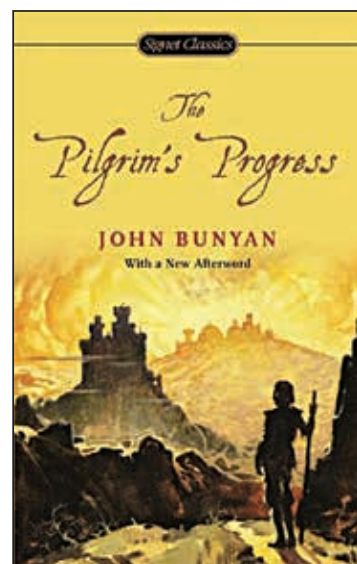
ΤΑ ΤΑΞΙΔΙΑ ΤΟΥ ΜΑΡΚΟ ΠΟΛΟ

Περιορισμένος στη φυλακή, ο 44χρονος έμπορος πέρασε τον χρόνο του με διηγήσεις και ιστορίες στους συγκρατούμενούς του από τα ταξίδια του στην Κίνα και τα χρόνια που πέρασε στην υπηρεσία του ηγεμόνα Μογγόλων Κουμπλάι Χαν. Εκεί τράβηξε την προσοχή ενός συγγραφέα και συγκρατούμενού του με το όνομα Rustichello of Pisa, και το δίδυμο τελικά συνεργάστηκε για το βιβλίο *Περιγραφή του Κόσμου*, ευρύτερα γνωστό ως **Τα Ταξίδια**. Αυτό το επικό οδοιπορικό σφράγισε την κληρονομιά του Μάρκο Πόλο και τον τοποθέτησε ιστορικά ως έναν από τους μεγάλους εξερευνητές του κόσμου.

ΤΟ ΜΕΓΑΛΟ ΤΑΞΙΔΙ ΤΟΥ JOHN BUNYAN

Ο John Bunyan, ιεροκήρυκας, το 1660, συνελήφθη και κλείστηκε σε μια φυλακή στο Μπέντφορντ. Η αρχική του ποινή ήταν τρεις μήνες, αλλά επειδή αρνήθηκε να εγκαταλείψει το κήρυγμα, τελικά πέρασε πάνω από 12 χρόνια πίσω από τα κάγκελα. Κατά τη διάρκεια αυτής της περιόδου, έγραψε τελικά το πιο πολυδιαβασμένο χριστιανικό βιβλίο μετά την Αγία Γραφή, **Το Μεγάλο ταξίδι** (*Pilgrim's Progress* αρχικός τίτλος). Αλληγορικά γραμμένο μέσα στην φυλακή, το 1678 περιγράφει τα εμπόδια, τις παγίδες και τους πειρασμούς που αντιμετωπίζει κάθε χριστιανός στην ζωή του. Χρησιμοποιήθηκε για αναγνωστικό από πάρα πολλά σχολεία του Αγγλικού κόσμου κατά τον 17ο και 18ο αιώνα. Έχει μεταφραστεί σε πάνω από 100 γλώσσες.

Ο ΘΑΝΑΤΟΣ ΤΟΥ ΑΡΘΟΥΡΟΥ ΤΟΥ SIR THOMAS MALORY

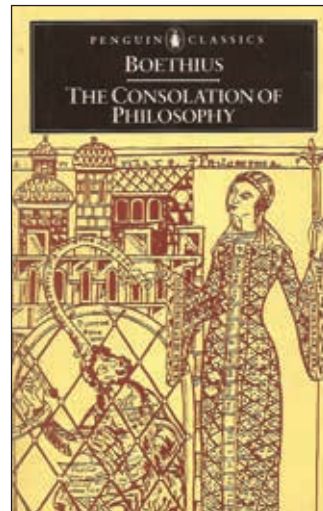
Είναι πραγματικά εντυπωσιακή η προσπάθεια του λιγότερου γνωστού αυτού συγγραφέα, ο οποίος στηριζόμενος στα διάφορα αγγλικά και γαλλικά κείμενα αλλά και στους μύθους για τον Αρθούρο και τους Ιππότες του έγραψε φυ-

λακισμένος αυτό το μνημείο της αγγλικής γλώσσα με τίτλο **Ο Θάνατος του Αρθούρου** (Πρωτότυπος τίτλος: *L' Morte d' Arthur*). Οι αφηγήσεις για τον κάθε ήρωα τέμνονταν με τις αντίστοιχες κάποιου άλλου ή ακόμα έμεναν ημιτελείς και μετέωρες. Ο Malory έδωσε την πιο ευσύνοπτη εκδοχή όλων των εποχών, του Βασιλιά Αρθούρου και των Ιπποτών της Στρογγυλής Τράπεζας.

ΠΑΡΗΓΟΡΙΑ ΤΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ ΤΟΥ ΒΟΕΘΙΟΥΣ

Ο Anicius Manlius Severinus Boethius θεωρήθηκε το μεγαλύτερο μέρος της ζωής του ως ένας από τους πιο σημαντικούς φιλοσόφους και πολιτικούς της Ιταλίας. Έφτασε στο απόγειο της καριέρας του, στη δεκαετία του 520, αλλά η τύχη του πήρε αργότερα μια σοβαρή τροπή όταν κατηγο-

ρήθηκε άδικα για προδοσία και καταδικάστηκε σε θάνατο. Όσο ο ίδιος έμεινε στη φυλακή και συλλογιζόταν το επικείμενο τέλος του, έγραψε το βιβλίο **Παρηγορία της Φιλοσοφίας**, μια προσέγγιση στην φύση του κακού, την ελεύθερη βούληση και τη θεία πρόνοια και ένα από τα πιο ευρέως μελετημένα κείμενα του Μεσαίωνα.

ΟΙ 120 ΜΕΡΕΣ ΤΩΝ ΣΟΔΟΜΩΝ ΤΟΥ ΜΑΡΚΗΣΙΟΥ ΝΤΕ ΣΑΝΤ

Ο Γάλλος συγγραφέας Μαρκήσιος ντε Σαντ, πέρασε πάνω από το ένα τρίτο της ζωής του στη φυλακή για πράξεις σεξουαλικής βίας και σκληρότητας. Κατά τη διάρκεια του 1785 στη Βαστίλη, ο

Σαντ κρυφά έγραψε το βιβλίο **Οι 120 μέρες των Σοδόμων** μια ιστορία των βασανιστηρίων, βιασμών που περήφανα ονομάζε «το πιο βρώμικο παραμύθι που έχει ποτέ πει από τότε ο κόσμος από την απαρχή του.»

ΠΟΙΗΣΗ & ΦΥΛΑΚΗ

ΣΧΕΔΙΟ: Σ.Β., Κ.Σ.

Σε καμιά περίπτωση βέβαια δεν θα πρέπει να αφήσουμε στο περιθώριο και την προσπάθεια κάποιων διάσημων και μη ποιητών που μίλησαν για τις «φυλακές». Ένας μεγάλος συγγραφέας, ο Όσκαρ Ουάιλντ, πέραν του περίφημου «*De Profundis*», έγραψε το ποίημα «*Η μπαλάντα της φυλακής του Ρέντινγκ*».

«Η μπαλάντα της φυλακής του Ρέντινγκ»¹

Μα κι ο καθείς σκοτώνει ό,τι αγαπάει,
και πρέπει αυτό απ' όλους ν' ακουστεί.
Άλλοι με κολακεία σε σκοτώνουν
Κι άλλοι με ματιά φαρμακερή
Μ' ένα φιλί σκοτώνουν οι δειλοί,
Κι οι γενναίοι άνδρες με σπαθί.
Νέοι σκοτώνουν άλλοι την αγάπη τους
Κι άλλοι σαν γενούνε γέροι.
Με χέρι Λαγνείας άλλοι τήνε πνίγουνε
Κι άλλοι με Πλούτου χέρι
Κι επειδή πιο γρήγορα παγώνει έτσι το κορμί,
Οι πονόψυχοι σκοτώνουν με μαχαίρι.
Άλλοι για λίγο ερωτεύονται κι άλλοι για πολύ.
Άλλοι τον Έρωτα πουλάνε κι άλλοι τον αγοράζουν.
Άλλοι με βουρκωμένα μάτια τον σκοτώνουνε
Κι άλλοι βουβοί τον αφανίζουν
Κι ενώ ο καθείς σκοτώνει ό,τι αγαπάει,
Όλοι ωστόσο δεν πεθαίνουν.

Μαύρα μεσάνυχτα πάντα είχαμε μες στην καρδιά μας,
Και στο κελί μας μέσα αυγή,
Και τον τροχό γυρίζαμε και ξεφτίζαμε το σχοινί,
Ο καθείς στην Κόλασή του μέσα την ατομική.
Μα είναι πολύ πιο τρομερή η σιωπή
Από καμπάνας μπρούτζινης αντήχηση βροντερή.

Ποτέ δεν είδα άνθρωπο ν' αγναντεύει,
Με λαχτάρα τόση στη ματιά,
Αυτό που οι κατάδικοι ονομάζουν ουρανό,
Την οθόνη εκεί ψηλά τη θαλασσιά,
Και κάθε συννεφάκι που αρμενίζει
Όμοιο με πλεούμενο με ασημί πανιά.

Δεν ξέρω αν οι νόμοι είναι άδικοι
Ούτε και δίκαιοι αν είναι ή σωστοί,
Μα κείνο που όλοι οι καταδικασμένοι το γνωρίζουνε,
Είναι πως δεν μπορούν τα τείχη να περάσουν ζωντανόι,
Και πως κάθε μέρα σαν χρόνος μοιάζει,
Χρόνος δίχως τέλος και αρχή.

1. Από το βιβλίο του Oscar Wilde *Η Μπαλάντα της Φυλακής του Ρέντινγκ* (εκδ. Ελευθερος Τύπος, στη σειρά Ξένη Ποίηση). Μετάφραση: Νίκος Β. Αλεξίου.

Μια χαρακτηριστική προσπάθεια είναι του Αντώνη Κηπουρού με το ποίημά του «Φυλακή του νου».

«Φυλακή του νου»

Αν βγω απ' αυτή τη φυλακή
Τη φυλακή που έχω φτιάξει
Θα βλέπω άλλον ουρανό
Που θα 'χει λέει άλλη λάμψη

Αυτός ο πρώτος φύλακάς μου
Οι κόρες θα 'ναι ανοιχτές
Για να ρουφούν όλο τον ήλιο

Δεν θα ξεραίνεται η ματιά
Και δεν θα θέλει τόσα δάκρυα
Θα μάθουνε τα μάτια μου
Τον ήλιο σαν φεγγάρι

Αν βγω απ' αυτή τη φυλακή
Θα 'θελα να με περιμένεις
Να δω μέσα στα μάτια σου
Αν ξέρεις πού πηγαίνεις

Να δω τα τόσα κρίματα
Άμα τα 'χεις ξορκίσει
Η πέτρα που χορτάρισε
Αν θα ξανακυλήσει

Και βέβαια κανείς δεν θα μπορούσε να παραλείψει το έργο των εξόριστων αγωνιστών που παραμένει πάντα επίκαιρο. Ενδεικτικά παραθέτουμε ένα ποίημα του Μανώλη Αναγνωστάκη, στον φίλο του Νίκο Ε., μέσα από το Γεντί Κουλέ το 1949.

«Στον Νίκο Ε... 1949»

Φίλοι
Που φεύγουν
Που χάνονται μια μέρα
Φωνές
Τη νύχτα
Μακρινές φωνές
Μάνας τρελής στους έρημους δρόμους
Κλάμα παιδιού χωρίς απάντηση
Ερείπια

Σαν τρυπημένες σάπιες σημαίες
Εφιάλτες,
Στα σιδερένια κρεβάτια
Όταν το φως λιγοστεύει
Τα ξημερώματα.

(Μα ποιος με πόνο θα μιλήσει για όλα αυτά;)

και κάποιοι στίχοι...

Η Δημοσθένους λέξις

Μουσική/Στίχοι: Διονύσης Σαββόπουλος

Κι αν βγω απ' αυτή τη φυλακή κανείς δε θα με περιμένει
Οι δρόμοι θα 'ναι αδειανοί κι η πολιτεία μου πιο ξένη
Τα καφενεία όλα κλειστά κι οι φίλοι μου ξενιτεμένοι
Αέρας θα με παρασέρνει κι αν βγω απ' αυτή τη φυλακή

Κι ο ήλιος θα αποκοιμηθεί μες στα ερείπια της Ολύνθου
Θα μοιάζουν πράγματα του μύθου κι οι φίλοι μου και οι
εχθροί
Μαρμαρωμένοι θα σταθούν οι ρήτορες κι οι λωποδύτες
ζητιάνοι, εταίρες και προφήτες, μαρμαρωμένοι θα
σταθούν

Μπροστά στην πύλη θα σταθώ με τις κουβέρτες στη
μασχάλη
κι αργοκουνώντας το κεφάλι θα χαιρετήσω το φρουρό
Χωρίς βουλή, χωρίς Θεό, σαν βασιλιάς σ' αρχαίο δράμα
θα πω τη λέξη και το γράμμα, μπροστά στην πύλη θα
σταθώ

Όλα, βέβαια, τα παραπάνω είναι κάποιες λίγες αναφορές στο έργο κάποιων γνωστών (και μη) ανθρώπων του πολιτισμού μας, οι οποίοι υπήρξαν κρατούμενοι και είναι σίγουρο ότι αυτό το έργο επηρέασε τόσο τη δική τους προσπάθεια ψυχοπνευματικής προσαρμοστικότητας στον εγκλεισμό, αλλά και το σύνολο της κοινωνίας όσον αφορά στην αποδοχή αυτών που έχουν διαβεί την πόρτα της φυλακής.

ΠΗΓΕΣ

- <https://www.fractalart.gr/literature-prison/>
- <https://el.wikipedia>
- <https://www.lifo.gr/team/sansimera/36663>

ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΑ

ΚΕΙΜΕΝΟ: Σ.Μ.

Στο Κατάστημα Κράτησης Κορυδαλλού λειτουργούν, μεταξύ άλλων, αρκετές καλλιτεχνικές ομάδες και πραγματοποιούνται διάφορες πολιτιστικές εκδηλώσεις.

ΜΟΥΣΙΚΗ

Συναυλία από την Ομάδα Μουσικής με κιθάρα, μπάσο, πιάνο, άρπα, τύμπανα και τσέλο

Η Ομάδα Μουσικής των φυλακών Κορυδαλλού, λειτουργεί από το 2017 με καθηγητές από την Εθνική Λυρική Σκηνή, όπου το καλοκαίρι του 2017 έγινε και η πρώτη τους συναυλία!

Το καλοκαίρι του 2018 δόθηκε η δεύτερη συναυλία της ομάδας, στο αμφιθέατρο του Σχολείου Δεύτερης Ευκαιρίας με μεγάλη επιτυχία. Η υποδοχή του κόσμου ήταν εγκάρδια και ζεστή! Όλοι οι συμμετέχοντες μουσικοί έδωσαν τον καλύτερό τους εαυτό. Στο τέλος της δεύτερης συναυλίας ο κρατούμενος Σ.Μ. πιανίστας, έπαιξε στο πιάνο και τραγούδησε γνωστά ελληνικά τραγούδια και ο κόσμος τραγούδησε μαζί του!

ΖΩΓΡΑΦΙΚΗ Η Ομάδα Ζωγραφικής ξεκίνησε το 2018 και συνεχίζει έως σήμερα τη δράση της. Ο **Παπασυμεών Βασίλης** είναι ο δάσκαλος της ζωγραφικής και έχουν δημιουργηθεί πολλά έργα από τους κρατούμενους. Το μάθημα πραγματοποιείται κάθε Πέμπτη στις 12:00. Στην ομάδα ζωγραφικής συμμετέχουν οκτώ άτομα.

ΣΧΕΔΙΟ: Κ.Σ.

ΧΕΙΡΟΤΕΧΝΙΑ Η Ομάδα Χειροτεχνίας λειτουργεί από το 2018 έως και σήμερα. Πηλός, δαχτυλίδια, και άλλα πολλά έργα! Τα μαθήματα πραγματοποιούνται κάθε Τετάρτη στις 12:30. Η ομάδα Χειροτεχνίας αποτελείται από δώδεκα άτομα.

ΘΕΑΤΡΟ Τον Μάρτιο του 2019 η Ομάδα του Θεατρικού Εργαστηρίου των φυλακών Κορυδαλλού παρουσίασε το έργο του Αμερικανού συγγραφέα Ντέιβιντ Μάμετ «Οικόπεδα με θέα», σε σκηνοθεσία Στρατή Πανούριου.

ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΕΣ

Μετάφραση: Νίκος Νικολόπουλος

Βοηθός σκηνοθέτη: Στάθης Κόικας

Σκηνική ενδυματολογική επιμέλεια: Διονύσης Ξαξίρης

Συντονίστρια θεατρικής ομάδας: Γιολάντα Κωνσταντινίδου

Ερμηνεύουν τα μέλη της Θεατρικής Ομάδας του Καταστήματος Κράτησης Κορυδαλλού. Στην παράσταση συμμετέχει και ο ηθοποιός του Εθνικού Θεάτρου Στάθης Κόικας.

ΠΑΡΑΣΤΑΣΕΙΣ ΤΗΣ ΘΕΑΤΡΙΚΗΣ ΟΜΑΔΑΣ

2019: «ΟΙΚΟΠΕΔΑ ΜΕ ΘΕΑ» του Ντέιβιντ Μάμετ

2018: «ΘΑΛΑΜΟΣ ΝΟ 9», του Άντον Τσέχωφ

2017: «ΤΡΙΚΥΜΙΑ» του Ουίλιαμ Σαίξπηρ

Τον Μάρτιο του 2019 η Θεατρική Ομάδα του Καταστήματος Κράτησης Κορυδαλλού, η οποία λειτουργεί σε συνεργασία με το Εθνικό Θέατρο, παρουσίασε το θεατρικό έργο του Ντέιβιντ Μάμετ «Οικόπεδα με θέα», σε σκηνοθεσία Γιώργου Πανούριου.

Είχαμε την ευκαιρία να κουβεντιάσουμε με τρεις εκπαιδευόμενους του ΙΕΚ, τον Λευτέρη, τον Σάκη και τον Διονύση, οι οποίοι συμμετείχαν στην παράσταση.

Την συνέντευξη πήραν και επιμελήθηκαν εκπαιδευόμενοι του Δ' τμήματος Γραφιστικής.

Από πότε λειτουργεί ο θεατρικός θίασος στο Κατάστημα Κράτησης του Κορυδαλλού;

ΛΕΥΤΕΡΗΣ: Ξεκίνησε το 2016 από μία απλή συνάντηση, συζητώντας το πώς θα λειτουργήσει η θεατρική δραστηριότητα ψυχολογικά και ψυχαγωγικά στους κρατούμενους του ΚΚ Κορυδαλλού.

Έχετε παίξει ξανά σε παράσταση που οργανώθηκε στο ΚΚ Κορυδαλλού στο παρελθόν;

ΣΑΚΗΣ: Ναι, όντως, συμμετείχαμε κι οι δυο μας στην προηγούμενη παράσταση με τον τίτλο «Θάλαμος αριθμός 6» του Τσέχωφ, όπου εγώ ερμήνευα το ρόλο του στρατηγού και ο Λ. το ρόλο του μέλους του Διοικητικού Συμβουλίου.

Τι σας οδήγησε στο να ασχοληθείτε με μια τέτοιου είδους δραστηριότητα, όπως είναι η θεατρική ομάδα;

ΛΕΥΤΕΡΗΣ, ΣΑΚΗΣ: Έχοντας παρακολουθήσει την παράσταση «Τρικυμία» του Σαίξπηρ, μας επηρέασε τόσο πολύ θετικά ώστε πήραμε την πρωτοβουλία και ρωτήσαμε τον Γιώργο Νικολόπουλο (βοηθό σκηνοθέτη) αν θα μπορούσαμε να συμμετάσχουμε κι εμείς σε μια μελλοντική παράσταση λαμβάνοντας την απάντηση ότι τέτοιες πρωτοβουλίες είναι ανοιχτές για όλους τους κρατούμενους οι οποίοι είναι καλοδεχούμενοι.

ΔΙΟΝΥΣΗΣ: Ήθελα να δοκιμάσω τον εαυτό μου σε κάτι εντελώς άγνωστο και καινούριο, όπως η υποκριτική.

Θέλετε να μας πείτε λίγα λόγια για το έργο;

ΔΙΟΝΥΣΗΣ: Τα έργα μας μεταφέρει στον σκληρό χώρο των μικρομεσαίων μεσιτικών

επιχειρήσεων. Η ιστορία αφορά τέσσερις πωλητές γης στο Σικάγο και στο μερίδιο από το Αμερικάνικο Όνειρο που τους αντιστοιχεί. Το έργο διαδραματίζεται κατά τις τελευταίες μέρες ενός διαγωνισμού, που έχει επιβληθεί από τα κεντρικά γραφεία της εταιρίας. Ο πωλητής εκεί που θα κλείσει τις περισσότερες πωλήσεις, θα ανταμειφθεί με μία Κάντιλακ, ο δεύτερος καλύτερος με ένα σετ μαχαιροπήρουνα, ενώ τους άλλους δύο περιμένει η απόλυση.

Ποιος ήταν ο δικός σου ρόλος;

ΔΙΟΝΥΣΗΣ: Εγώ έπαιζα έναν πελάτη ο οποίος αγόραζε οικόπεδα με ακάλυπτες επιταγές, μόνο και μόνο για να βιώνει την έξαψη της διαπραγματεύσεως και της αγοραπωλησίας.

Πόσο δύσκολο ήταν να μάθετε τα λόγια σας;

ΣΑΚΗΣ: Στην αρχή, όταν μοιράστηκαν οι ρόλοι εμένα μου φάνηκαν πολύ μεγάλοι οι διάλογοι καθώς και οι μονόλογοι που είχα ως Ντέβιντ Μος. Μας βοήθησε πάρα πολύ ο ηθοποιός Στάθης Κόικας και ο βοηθός σκηνοθέτης Γιώργος Νικολόπουλος στο να μας διδάξουν κάποιες τεχνικές έτσι ώστε να βοηθηθούμε να αποστηθίσουμε τα κείμενα.

ΛΕΥΤΕΡΗΣ: Το ίδιο κι εγώ σαν υποδουόμενος τον Ρίτσαρντ Ρόμα, καθώς είχα έναν πολύ δύσκολο και μεγάλο μονόλογο στον οποίο θα έπρεπε να παίξω με το κοινό, αλλά με την ουσιαστική βοήθεια του σκηνοθέτη και του ηθοποιού Στάθης Κόικα, βρέθηκε ο τρόπος να αποστηθίσω ολόκληρο το κείμενο.

Υπήρχε συνεργασία μεταξύ σας σαν ομάδα;

ΛΕΥΤΕΡΗΣ: Σε αυτό το σημείο, θα ήθελα να

τονίσω την άψογη συνεργασία που υπήρχε ανάμεσά μας, όπως και το ομαδικό πνεύμα το οποίο επιδιώξαμε καθόλη τη διάρκεια των προβών οι οποίες διήρκησαν έξι μήνες.

Πόσο πολύτιμη αποδείχθηκε η βοήθεια του σκηνοθέτη Στρατή Πανούριου και του βοηθού σκηνοθέτη Γιώργου Νικολόπουλου;

ΛΕΥΤΕΡΗΣ: Πραγματικά, η βοήθειά τους ήταν καθοριστική μιας και αφιέρωσαν άπειρο χρόνο στο να μας βοηθήσουν στην κατανόηση του ρόλου μας, στη σωστή σκηνική παρουσία μας και, όπως είπαμε, στο να αποστηθίσουμε τα κείμενα.

Σε τι πιστεύετε ότι βοηθούν τους κρατούμενους αυτά τα προγράμματα της φυλακής;

ΛΕΥΤΕΡΗΣ, ΣΑΚΗΣ: Για εμάς προσωπικά ήταν μια όαση μέσα στην μαυρίλα και τη ρουτίνα της καθημερινότητάς μας, μας βοήθησε να ξεφύγουμε για λίγο από την πραγματικότητα της φυλακής ενώ παράλληλα μας δημιούργησε πρωτόγνωρα συναισθήματα βοηθώντας μας με έναν ιδιαίτερο τρόπο για την πιο ομαλή επανένταξή μας.

ΔΙΟΝΥΣΗΣ: Στον ψυχολογικό τομέα, αυτές οι δραστηριότητες βοηθούν και δίνουν κουράγιο στον «γολγοθά» που περνάμε εδώ μέσα.

Πώς σας φάνηκε το γεγονός ότι στην παράσταση συμμετείχε και ένας ηθοποιός του Εθνικού Θεάτρου;

ΛΕΥΤΕΡΗΣ, ΣΑΚΗΣ: Το ξέρουμε ότι μπορεί να ακούγεται

λίγο περίεργο αλλά σε εμάς δεν φάνηκε ιδιαίτερα παράξενο μιας και στην προηγούμενη παράσταση είχαμε τη συμμετοχή του σκηνοθέτη-ηθοποιού Στρατή Πανούριου.

Αν σας γινότανε μία πρόταση να συμμετέχετε σε μία παράσταση εκτός σωφρονιστικού καταστήματος, θα δεχόσασταν και γιατί;

ΛΕΥΤΕΡΗΣ: Αν και είναι δύσκολο να απαντήσω πιστεύω ότι με τις κατάλληλες προϋποθέσεις θα μπορούσα να δώσω μία ευκαιρία στον εαυτό μου και να το δοκιμάσω.

ΣΑΚΗΣ: Δε νομίζω ότι θα δεχόμουν ποτέ να παίξω σε μια θεατρική προσπάθεια εκτός σωφρονιστικού καταστήματος. Κι αυτό γιατί πιστεύω ότι δεν θα με «γέμιζε» το ίδιο όπως εδώ.

ΔΙΟΝΥΣΗΣ: Θα δεχόμουν γιατί τώρα γνωρίζω τη διαδικασία των προβών και των παραστάσεων.

Πώς επηρέασε η θεατρική παράσταση τους συγκρατούμενούς σας και τι μήνυμα πιστεύετε ότι τους πέρασατε;

ΛΕΥΤΕΡΗΣ, ΣΑΚΗΣ: Κρίνοντας από την ανταπόκρισή τους, γενικά, πιστεύουμε ότι είχε θετική επίδραση στους συγκρατούμενούς μας, μιας και έκανε πολλούς να προβληματιστούν σε πολλά σημεία της παράστασης. Πράγμα το οποίο αποδεικνύεται και από το ενδιαφέρον πολλών συγκρατούμενών μας για μελλοντική συμμετοχή τους σε παρόμοιες δημιουργικές δραστηριότητες.

11 Αυγούστου 2015. Μετά την βλάβη του κινητήρα, ένας κόκκινος ήλιος ανατέλλει στα νερά του Αιγαίου έξω από την Κω μεταξύ Τουρκίας και Ελλάδας σε ένα σκάφος γεμάτο με σύριους πρόσφυγες.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΜΠΕΧΡΑΚΗΣ

μια ζωή μέσα από «κλικ»

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΚΕΙΜΕΝΟΥ: Γ.Κ.

Γράφηκαν, γράφονται και θα γραφούν πολλά. Δυνατός ως άνθρωπος και φωτορεπόρτερ... «Τα πιο δύσκολα αχατογράφητα νερά είναι της ψυχής μας», είχε δηλώσει μιλώντας για την περιπέτειά του στη Σιέρρα Λεόνε το 2000. Εκεί ξεγέλασε τον θάνατο, στις 2.3.2019 δεν τα κατάφερε.

«Η έμπνευση και η πίστη που έχω ότι αυτό που κάνω είναι σημαντικό για τον υπόλοιπο κόσμο. Δηλαδή ότι πρέπει να είμαι εκεί, για να είμαι κομιστής της αλήθειας – βαριά κουβέντα αυτό που λέω».

Είναι μια από τις πιο χαρακτηριστικές φωτογραφίες της προσφυγικής κρίσης: Ένας πατέρας, που ο Γιάννης Μπεχράκης είχε χαρακτηρίσει «Σούπερμαν», κρατά στην αγκαλιά και φιλά το παιδί του. Περπατάει στην γέφυρα της Ειδομένης, διασχίζοντας τα σύνορα Ελλάδας - Σκοπίων, κατά την διάρκεια κορύφωσης της προσφυγικής κρίσης, τον Σεπτέμβριο του 2015.

Η φωτογραφία που έγινε σύμβολο.

7 Ιουλίου 2015. Δυο μέρες μετά το δημοψήφισμα, ο Γιάννης Μπεχράκης απαντατίζει μια συγκλονιστική στιγμή: Ένας συνταξιούχος ακουμπά το χέρι του στην πόρτα υποκαταστήματος της Εθνικής Τράπεζας και περιμένει να πάρει μέρος από τη σύνταξή του.

Για δεκαετίες ολόκληρες λίγα ήταν τα μεγάλα πολεμικά, πολιτικά, αθλητικά και κοινωνικά γεγονότα σε ολόκληρο τον κόσμο από τα οποία απουσίασε ο βραβευμένος φωτοειδησεογράφος του πρακτορείου ειδήσεων Reuters, Γιάννης Μπεχράκης. Το να πει κανείς ότι απλώς τα κάλυψε με τον φακό του, θα ήταν πολύ φτωχό.

Με τις φωτογραφίες του σφράγισε τον ίδιο τον τρόπο με τον οποίο θυμόμαστε τα γεγονότα. Αφού εντάχθηκε στο πρακτορείο Reuters στην Ελλάδα πριν από 30 και πλέον χρόνια, ο Μπεχράκης κάλυψε συνταρακτικά γεγονότα σε όλο τον κόσμο, από τις συρράξεις στο Αφγανιστάν, στην Αφρική, στην Τσετσενία, ως τον εξαιρετικά μεγάλο και καταστροφικό σεισμό στο Κασμίρ ή την εξέγερση στην Αίγυπτο

Η αποστολή μου
είναι να σας πω την ιστορία
και στη συνέχεια να αποφασίσετε
τι θέλετε να κάνετε,
η αποστολή μου είναι
να βεβαιωθείτε ότι κανείς
δεν μπορεί να πει: «Δεν ήξερα».

ΓΙΑΝΝΗΣ ΜΠΕΧΡΑΚΗΣ

το 2011 και την προσφυγική κρίση του 2015.

Ο κατάλογος των διεθνών διακρίσεων του Γιάννη Μπεχράκη αντανakλά τόσο την ποιότητα της δουλειάς του όσο και τον προσωπικό κίνδυνο στον οποίον εξέθεσε πολλές φορές τον εαυτό του στο δημοσιογραφικό του καθήκον. Αποτέλεσμα η διεθνής ανα-

γνωρισιμότητα και μια σειρά βραβείων. Επιγραμματικά και μόνο αναφέρουμε τα βραβεία Pulitzer το 2016, World Press Photo το 2000, Bayeux-Calvados το 2002 και τον τίτλο του Φωτογράφου της Χρονιάς από την εφημερίδα Guardian το 2015.

Αυτό που βρισκόταν πίσω από όλα όσα έκανε ο Μπεχράκης στην επαγγελματική του σταδιοδρομία ήταν η σπάνια αποφασιστικότητά του να αποκαλύψει στον κόσμο τι συνέβαινε στις εμπόλεμες χώρες και στις χώρες σε κρίση.

Πίστευε στη δύναμη της εικόνας, της φωτογραφίας που μπορούσε να προσελκύσει την προσοχή του κόσμου, να τον προβληματίσει ακόμη και να αλλάξει τη συμπεριφορά του. Αυτή η πεποίθησή του τον ώθησε να δημιουργήσει ένα έργο - παρακαταθήκη που θα μεί-

14 Δεκεμβρίου 1992. Σομαλία.
Μια γυναίκα δίνει λίγο νερό
σε ένα παιδί σκελετωμένο
από την ασιτία κοντά σε ένα
στρατόπεδο προσφυγών στην
Μπαϊντόα.

Κόσοβο 1998. Μια τρύπα στο
τζάμι από σφαίρα

νει στη συλλογική μνήμη για πολλά χρόνια μετά τη φυγή του.

Ο Γιάννης Μπεχράκης (γεννήθηκε στην Αθήνα το 1960), είχε πει ότι μισούσε τον πόλεμο, αγαπούσε όμως το ταξίδι, την περιπέτεια και τη συντροφικότητα που συνόδευαν αυτές τις αποστολές. Το χιούμορ και ο αυτοσαρκασμός ήταν από τα όπλα του. Λάτρευε οτιδήποτε ξεπερνούσε τα όρια, τη ροκ μουσική στη διαπασών, τα επικίνδυνα αθλήματα, τα βουνά και τη θάλασσα, τις μηχανές. Σεβόταν τη διαφορετικότητα και τις απόψεις των άλλων.

Οι συνάδελφοί του Γιάννη Μπεχράκη που εργάστηκαν στο πλάι του σε πεδίο πολέμου τόνισαν πως το Reuters έχασε έναν ταλαντούχο, απόλυτα αφοσιωμένο φωτοειδησεογράφο και δημοσιογράφο.

«Δεν θα
συναντήσετε κανέναν
εξίσου αφοσιωμένο,
τόσο εστιασμένο, κάποιον
που θα θυσιάζε τα πάντα
για να καταγράψει
την πιο σημαντική εικόνα».

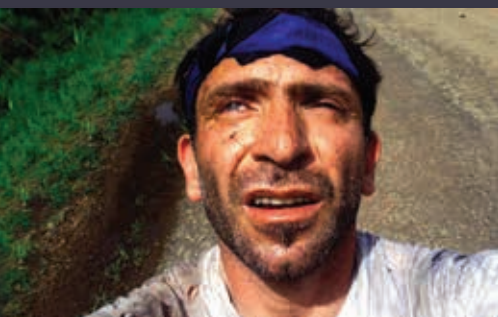
ΓΚΟΡΑΝ ΤΟΜΑΣΕΒΙΤΣ
ΦΩΤΟΕΙΔΗΣΕΟΓΡΑΦΟΣ

Αναφερόμενος στη ματιά και το στίλ της δουλειάς του Μπεχράκη, ο βετεράνος φωτοειδησεογράφος του Ρόιτερς Γκόραν Τομάσεβιτς σχολίασε ότι για τον εκλιπόντα, πάντα το ζητούμενο «ήταν να αφηγηθεί την ιστορία με όσο πιο άρτιο, καλλιτεχνικό τρόπο ήταν δυνατόν». «Δεν θα συναντήσετε κανέναν

εξίσου αφοσιωμένο, τόσο εστιασμένο, κάποιον που θα θυσιάζε τα πάντα για να καταγράψει την πιο σημαντική εικόνα», πρόσθεσε.

Ο φίλος και συνάδελφός του Βασίλης Τριανταφύλλου, που συνεργάστηκε μαζί του τριάντα ολόκληρα χρόνια, τον περιγράφει ως «θυελλώδη» τύπο, που δεν σταμάταγε να δουλεύει, μέρα-νύχτα, ενίοτε με κίνδυνο ακόμα και για τη ζωή του, για να τραβήξει τη φωτογραφία που ήθελε. Όταν ο Μπεχράκης δεν ήταν απορροφημένος στη δουλειά του, ήταν θερμός, αστειευόταν, συνάρπαζε τους ανθρώπους γύρω του.

«Ο Γιάννης ήταν από τους καλύτερους φωτοειδησεογράφους της γενιάς του, ήταν παθιασμένος, γεμάτος ζωή, γεμάτος ένταση στη δουλειά του και στη ζωή του», σημείωσε η Ντίνα Κυρια-

«Σέλφι» φωτογραφία του Γιάννη Μπεχράκη, αμέσως μόλις έχει σωθεί από ενέδρα ανταρτών στην Σιέρα Λεόνε, όπου σκοτώθηκε μπροστά του ένας από τους καλύτερους φίλους του, ο Κερτ Σορκ.

Κούρδοι πρόσφυγες παλεύουν να αρπάξουν ένα καρβέλι ψωμί σε στρατόπεδο στα σύνορα Τουρκίας - Ιράκ

Αφγανιστάν, 2001, λίγο πριν πέσει η Καμπούλ

κίδου-Κοντίνη, η οποία δουλεύει για το πρακτορείο στις ΗΠΑ. «Οι φωτογραφίες του είναι εκπληκτικές, ορισμένες είναι έργα τέχνης. Όμως κυρίως ήταν η βαθιά κατανόηση των θεμάτων αυτή που τον έκανε σπουδαίο φωτοειδησεογράφο.»

Αυτή η αφοσίωση του Μπεχράκη, ήταν βασικό στοιχείο της προσωπικότητάς του. Μία από τις στιγμές της καριέρας του που τον στιγματίσαν ήρθε το 2000, καθώς κάλυπτε τον εμφύλιο πόλεμο στη Σιέρα Λεόνε. Ο Μπεχράκης ταξιδεύοντας με κομβόι κυβερνητικών στρατιωτών στη ζούγκλα μαζί με τους συναδέλφους από το πρακτορείο ειδήσεων Reuters, Kurt Schork και Mark Chisholm, αλλά και τον κάμεραμαν του AP Miguel Gil Moreno, δέχτηκε ένοπλη επίθεση από αντάρτες. Ο Schork, ένας από τους πιο στενούς φίλους του

Μπεχράκη, χτυπήθηκε από τα πυρά και πέθανε επί τόπου, ενώ λίγο αργότερα νεκρός έπεσε και ο Moreno. Ο Μπεχράκης και ο Chisholm ανάμεσα σε βροχή από σφαίρες κατάφεραν να διαφύγουν. Και οι δύο κατάφεραν να γλιτώσουν από την επίθεση σέρνοντας τα σώματα τους ανάμεσα στους θάμνους που οδηγούσαν στη ζούγκλα, όπου και αναγκάστηκαν να κρυφτούν επί ώρες μέχρι να αποχωρήσουν οι ένοπλοι. Λίγο αργότερα ο Μπεχράκης θα τραβήξει μια φωτογραφία του εαυτού του που θα μείνει στην ιστορία. Τον ίδιο να κοιτάζει τον ουρανό με ένα βλέμμα που δεν μπορεί να περιγραφεί με λέξεις.

«Νομίζω ότι εκείνη η στιγμή άλλαξε πολύ τον Γιάννη», επισήμανε ο Chisholm για την επίθεση και το θάνατο του Schork. Οι τέσσερις ρεπόρτερ εί-

χαν γνωρίσει ο ένας τον άλλον κατά τη διάρκεια της πολιορκίας του Σαράγεβο στα μέσα της δεκαετίας του 1990 και είχαν εξελιχθεί σε μια «ομάδα αδελφών».

Αντί να τον απομακρύνει, ο θάνατος του Schork τον οδήγησε πίσω στις εμπόλεμες περιοχές, τουλάχιστον για λίγο.

«Η μνήμη του με βοήθησε να επιστρέψω στην κάλυψη αυτού που θεωρώ την αποθέωση της φωτορεπορτάζ: την πολεμική φωτογραφία», έγραψε αργότερα ο Μπεχράκης.

ΠΗΓΕΣ

- <https://www.photologio.gr/megaloi-fotografoi/yannis-behrakis/>
- <https://www.lifo.gr/now/greece/228504/pethane-o-giannis-mpexrakis-o-vraveymenos-me-poylitzer-fotoreporter>

ΝΑΡΚΩΤΙΚΑ

Ένα μείζον πρόβλημα για την σύγχρονη κοινωνία του 20ού και 21ου αιώνα που επηρεάζει εντονότατα τον πληθυσμό των Καταστημάτων Κράτησης.

ΚΕΙΜΕΝΟ - ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΚΕΙΜΕΝΟΥ
Γ.Ζ. & Ε.Η.

Δυο περιληπτικές κουβέντες για το πρόβλημα των ναρκωτικών στην Ελλάδα και τις ελληνικές φυλακές

Ναρκωτικά έχουμε συνηθίσει να αποκαλούμε όλες τις ουσίες που επεμβαίνουν και επηρεάζουν τη λειτουργία του ανθρώπινου εγκεφάλου με διάφορους τρόπους, επιφέροντας αλλαγές στον τρόπο που το μυαλό μας αντιλαμβάνεται την πραγματικότητα κι αντιδρά σε ερεθίσματα από τον έξω κόσμο. Δηλαδή αλλοιώνουν τον τρόπο με τον οποίο σκεφτόμαστε και δρούμε.

Βέβαια, όλες αυτές οι ουσίες που επιδρούν στον εγκέφαλο (φυτικές ή χημικά παραγόμενες) είναι τελείως διαφορετικές μεταξύ τους στη δομή, στον τρόπο δράσης και στα αποτελέσματα. Κάποια καταστέλλουν τις λειτουργίες του κεντρικού νευρικού συστήματος (τα κυριολεκτικά ναρκωτικά), άλλα εντείνουν τις λειτουργίες αυτές (θα μπορούσαμε να τα πούμε διεγερτικά), κάποια άλλα τροποποιούν τον τρόπο δράσης ή δημιουργούν αλλοιώσεις της πραγματικότητας (παραισθησιγόνα) και διάφορες άλλες δράσεις. Γι' αυτό και τα τελευταία χρόνια κυρίως, η επιστημονική κοινότητα έχει σταματήσει να τα αποκαλεί συλλήβδην ναρκωτικά δίνοντας ονόματα όπως ψυχοδραστικές ή ψυχοτρόπες ουσίες, ή (πιο πρόσφατα ουσίες σκέτο).

Όπως λέγαμε λοιπόν στην αρχή, τα λεγόμενα ναρκωτικά θεωρούνται μείζον πρόβλημα στις σύγχρονες κοινωνίες.

Αλλά αρκετοί από εμάς, που έχουμε περάσει το μεγαλύτερο μέρος της ζωής μας στη χρήση και την παρανομία (και τις φυλακές), έχουμε κατανοήσει πια πως δεν είναι οι ουσίες το πρόβλημα, αλλά η πολιτικές απαγόρευσης και δαιμονοποίησης (με την συνακόλουθη προπαγάνδα) που αυθαίρετα εφαρμόζεται για κάποιες ουσίες, με μοναδικό στόχο τα υπερκέρδη των

μεγάλων καρτέλ παραγωγής και διακίνησής τους, αλλά και τον καλύτερο έλεγχο στα μυαλά και τις συμπεριφορές μερίδας (κυρίως νέων) ανθρώπων.

Βλέπουμε ακόμα ότι και η επιστημονική κοινότητα που ασχολείται με το θέμα καταλήγει στα ίδια με μας συμπεράσματα. Για παράδειγμα, ο Π.Ο.Υ. (Παγκόσμιος Οργανισμός Υγείας) ορίζει την εξάρτηση σαν ΑΣΘΕΝΕΙΑ αυτοπροκαλούμενη και αυτοάνοση.

Ο μόνος προβληματισμός για την περίπτωση νομιμοποίησης των ουσιών είναι το με τι θα απασχοληθεί όλος αυτός ο κύκλος εργασιών (κεφάλαια και άνθρωποι) που τώρα ασχολείται με την παραγωγή και διακίνηση των ουσιών και μήπως, έχοντας μάθει να λειτουργούν έξω απ' τους κοινωνικούς κανόνες, δημιουργήσουν μια πολύ χειρότερη μπίζνα... (είναι πολλά τα λεφτά Άρη...) [Έκο – Τσόμσκι].

Οι κοινωνίες των ανθρώπων, αποδεδειγμένα κάνουν χρήση ουσιών γύρω στα έξι χιλιάδες χρόνια τώρα και πρόβλημα άρχισε να δημιουργείται στις αρχές του περασμένου αιώνα, όταν οι οργανώσεις των φανατικών αυστηρών προτεσταντών (όπως ο Στρατός της Σωτηρίας) ξεκίνησαν τον αγώνα τους για να «εξυγιάνουν» το φτωχοποιημένο προλεταριάτο στην καπιταλιστική δύση. Η έντονη και πλούσια προπαγάνδα τους κατά του

αλκοόλ, των ναρκωτικών και των χρηστών, τους πέτυχε σε μεγάλο βαθμό, (πέσανε πολλά λεφτά) και έτσι θεσμοθετήθηκε η απαγόρευση από τις εξαρτημένες κυβερνήσεις. Όμως, κατανοήθηκε γρήγορα το αντίστροφο του προβλήματος, ειδικά με το αλκοόλ, που γιγάντωσε μια παράνομη βιομηχανία κι έτσι επανανομιμοποιήθηκε. Για τις άλλες ουσίες όμως, ο σχετικά μικρός αριθμός των χρηστών τους δεν βοήθησε να έχουμε παρόμοια αποτελέσματα. Μέχρι που την δεκαετία του '70 ο πρόεδρος Νίξον «κήρυξε τον πόλεμο κατά των ναρκωτικών» (για λόγους που έχουν πλέον αποκαλυφθεί σε συνεντεύξεις απ' το επιτελείο του). Από τότε το πρόβλημα διογκώθηκε μέχρι που σήμερα το μεγαλύτερο ποσοστό κρατουμένων στις ΗΠΑ είναι για ναρκωτικά (και χρήστες, δηλαδή αιχμάλωτοι πολέμου και πολιτικοί κρατούμενοι).

Οι ίδιες πολιτικές ακολουθήθηκαν κι από τις υπόλοιπες χώρες (στη Δύση) και τώρα στη χώρα μας σε σύνολο περίπου 12.000 κρατουμένων οι 4.500 είναι για υποθέσεις ναρκωτικών, ενώ υπολογίζεται πως το μισό περίπου του έγκλειστου πληθυσμού κάνει χρήση ουσιών. Όμως, η φυλάκιση των χρηστών δημιουργεί πλήθος προβλημάτων στους ίδιους και τις οικογένειές τους.

Εδώ έχουμε την πρακάτω αντίφαση: Το Υπουργείο Δικαιοσύνης θεωρεί την χρήση των ουσιών έγκλημα (το μοναδικό έγκλημα χωρίς θύμα!) και φυλακίζει τους χρήστες χωρίς να νοιάζεται για το υγειονομικό πρόβλημα της εξάρτησής τους, αφήνοντάς τους να υποφέρουν από το σύνδρομο στέρησης και την διακοπή της τυχόν θεραπείας τους, παραβλέποντας και

την καταπάτηση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων τους (δικαίωμα στην αυτοδιάθεση, την αυτοδιαχείριση και την προσωπική ελευθερία, οικουμενική διακήρυξη των δικαιωμάτων του ανθρώπου, ΟΗΕ, 1948).

Ενώ το Υπουργείο Υγείας αναγνωρίζει πλέον την εξάρτηση σαν μορφή ασθένειας και προσπαθεί με μπαλώματα και ημίμετρα να ελαττώσει το πρόβλημα.

Τα τελευταία χρόνια λοιπόν λειτουργούν σε μερικά Καταστήματα Κράτησης (όχι σε όλα) προγράμματα απεξάρτησης του ΚΕΘΕΑ και του 18ΑΝΩ,

ΣΧΕΔΙΟ: Σ.Β.

ενώ ιδρύθηκε και λειτουργεί στον Ελαιώνα Θηβών ειδικό κατάστημα κράτησης για κρατούμενους-χρήστες με σκοπό την απεξάρτησή τους. Όλα αυτά τα προγράμματα βέβαια σκοπεύουν στην μακροχρόνια βάση απεξάρτησης των χρηστών, όσων τουλάχιστον το θέλουν και είναι σίγουροι για την απόφασή τους. Όπως είναι φυσικό τα αποτελέσματα είναι πενιχρά και αφήνονται ακάλυπτοι όσοι κρατούμενοι θέλουν απλά ν' αντιμετωπίσουν το σύνδρομο στέρησης του πρώτου καιρού χωρίς να μπαίνουν σε περιπέτειες (οικονομικές και νομικές). Αυτούς τους τελευταίους προσπαθεί να βοηθήσει

το πρόγραμμα μείωσης βλάβης του ΟΚΑΝΑ που λειτουργεί (από το τέλος του 2014), μόνο στον Κορυδαλλό και την Πάτρα με χορήγηση μεθαδόνης. Και τα προγράμματα βέβαια αυτά στις φυλακές, πάσχουν από τις ίδιες εγγενείς αδυναμίες και αντιφάσεις που ταλανίζουν ολόκληρο το πρόγραμμα του ΟΚΑΝΑ από την ίδρυσή του.

Εμείς οι κρατούμενοι χρήστες, μέσα απ' τους πυρήνες κρατουμένων του Συλλόγου Θεραπευομένων ΟΚΑΝΑ, προσπαθούμε για την βελτίωση της κατάστασής μας, κατ' αρχήν με το άνοιγμα μονάδων υποκατάστασης στις περισσότερες φυλακές και δεύτερον με τον εξορθολογισμό της λειτουργίας των προγραμμάτων ώστε να μας βοηθούν ουσιαστικά, πέρα από στερεότυπα και παγιωμένες απόψεις που τελικά μας οδηγούν προς τα πίσω.

Βλέποντας τα παραδείγματα των άλλων Ευρωπαϊκών χωρών ζητούμε να παραλληλιστούν οι τρόποι δράσης των φορέων της Ε.Ε. ή να πλησιάσουν ακολουθώντας αντίστοιχη κατεύθυνση.

Ζητούμε ουσιαστική βοήθεια που να βελτιώνει τις

συνθήκες ζωής μας και να φέρνει λύσεις στα προβλήματά μας. Θέλουμε ο οργανισμός αυτός (που, πέρα απ' τα παράπονα, μας βοηθάει σε μεγάλο βαθμό) να μας βλέπει σαν ανθρώπους και ασθενείς στους οποίους παρέχει υπηρεσίες και όχι σαν αριθμούς κάποιας στατιστικής μελέτης.

Βέβαια, η ουσιαστική λύση όλων των προβλημάτων, το ξέρουμε καλά, θα επιτευχθεί μόνο με την αλλαγή της νομοθεσίας και την υπό όρους νομοποίησης των ουσιών, μα δεν εθελουφλούμε, ξέρουμε ότι θα είναι μακρύς ο δρόμος μέχρις εκεί και η επίτευξη του τελικού στόχου μπορεί ν' αργήσει...

ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΕΓΚΛΕΙΣΜΟΣ

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΚΕΙΜΕΝΟΥ:
Ν.Ν. & Γ.Γ.

Είναι αποδεδειγμένα και γνωστά σε όλους τα οφέλη που προσφέρει η άθληση στον άνθρωπο. Η τακτική άσκηση και οι οργανωμένες αθλητικές δραστηριότητες γυμνάζουν το σώμα αλλά παράλληλα καλλιεργούν και ενδυναμώνουν το πνεύμα. «Νους υγιής εν σώματι υγιεί», όπως λέει και το αρχαίο ελληνικό ρητό.

Στα καταστήματα κράτησης λειτουργούν γυμναστήρια και γίνονται αθλητικές δραστηριότητες, όπως ποδόσφαιρο, μπάσκετ και βόλεϊ. Πίσω από τα κάγκελα, και μέσα από την άθληση, οι φυλακισμένοι παίρνουν πολύτιμα βοηθήματα για να ανταπεξέλθουν στις δύσκολες συνθήκες διαβίωσής τους. Η ευεξία που τους δίνει η άθληση οργανώνει την ψυχική τους κατάσταση, καθαρίζει το μυαλό τους και τους δίνει το δικαίωμα να βλέπουν στο μέλλον τη θέση τους στην κοινωνία με άλλη προοπτική και χωρίς παραβατικότητα.

Ο αθλητισμός μπορεί να απαλύνει τον ψυχικό πόνο από τη στέρηση της ελευθερίας και φυσικά να βελτιώσει την υγεία των κρατουμένων που απειλούνται –λόγω του εγκλεισμού τους– από διάφορες ασθένειες.

Το θέμα είναι αν η σχέση αθλητισμού και παραβατικότητας έχει τη δύναμη και μπορεί να παίξει ένα θεραπευτικό - σωφρονιστικό ρόλο στους έγκλειστους ώστε να τους βοηθήσει να μείνουν μακριά από την ανομία με την αποφυλάκισή τους.

Η δύναμη του αθλητισμού είναι απεριόριστη και σε συνδυασμό με τις άλλες δραστηριότητες μπορούν σαφώς να φέρουν άμεσα αποτελέσματα στην ένταξη του αποφυλακισμένου στην κοινωνία. Ο αθλητισμός, πέρα από τα όσα θετικά αναφέραμε, προωθεί την υπευθυνότητα, την αυτοπεποίθηση, τη συνεργασία, τον σεβασμό στον συνάνθρωπο και ενισχύει την αυτοεκτίμηση.

Κάθε αθλητής, είτε κρατούμενος είτε ελεύθερος, έχει καλύτερο αυτοέλεγχο και «φρένα» σε ποικιλία κοινωνικών προκλήσεων κι έτσι μπορεί να αντιμετωπίσει άσχημες καταστάσεις και συμπεριφορές πολύ πιο υπεύθυνα και αποτελεσματικά. Έτσι, δίνεται η δυνατότητα στους κρατούμενους, χωρίς πειθαναγκασμό, να επαναπροσδιορίσουν τον εαυτό τους και να αλλάξουν τον τρόπο της ίδιας τους της ζωής.

Οι σύγχρονες δυτικές κοινωνίες εδώ και καιρό έχουν θέσει προβληματισμούς για μελέτες και αναζήτηση λύσεων μέσα από τη «διαχείριση» των συμπολιτών τους που βρίσκονται έγκλειστοι σε σωφρονιστικά καταστήματα. Σε πάμπολλες περιπτώσεις, ήδη λειτουργούν αθλητικές φυλακές, γίνονται συνέδρια, σχεδιάζονται προγράμματα, πρόσφατα δε ακόμη και σε χώρες της Αφρικής.

Καταλήγοντας, πιστεύουμε ότι ο αθλητισμός μπορεί να αποτελέσει τον πιο σημαντικό σύμμαχο όχι μόνο στην καταπολέμηση του άγριου πόνου του εγκλεισμού αλλά και στην ομαλότερη επανένταξη των κρατουμένων με τα καλύτερα εφόδια.

από τα μαθήματά μας

ΣΧΕΔΙΟ: Γ.Ζ.

Το εργαστήριο **χαρακτικής**

ΣΤΗ ΦΕΤΙΝΗ ΧΡΟΝΙΑ μαθημάτων (2018-2019) το 2ο ΙΕΚ Κορυδαλλού ξεκίνησε μια νέα πρωτότυπη δράση. Στα πλαίσια των μαθημάτων εικαστικών τεχνών που διδάσκονται στο ΙΕΚ προστέθηκε και ένα νέο, η εκμάθηση και δημιουργία έργων χαρακτικής.

Η χαρακτική είναι μια αρχαία τέχνη εκτύπωσης που ξεκίνησε στην Κίνα περί τον 8ο αιώνα (868 μ.Χ.). Στην Ευρώπη ήρθε αργότερα, το 1370 στην Γαλλία. Η γενική ιδέα της συνίσταται στην χάραξη μιας εικόνας ή ενός κειμένου σε μια επιφάνεια και η εκτύπωσή της με επιμελάνωση σε χαρτί (υψιτυπία). Η επιφάνεια χάραξης μπορεί να είναι από ξύλο (ξυλογραφία), χαλκό (χαλκογραφία), πέτρα (λιθογραφία) ή μικτή τεχνική. Το υπόστρωμα συνήθως είναι χαρτί, πάπυρος, ύφασμα και άλλα υλικά.

Η χαρακτική έχει επιλεγεί ως εικαστική μέθοδος όλους αυτούς τους αιώνες από πολλούς σημαντικούς καλλιτέχνες οι οποίοι πειραματίστηκαν με διάφορα υλικά και τεχντροπίες δίνοντας σπουδαία έργα τέχνης.

Εμείς χρησιμοποιούμε επιφάνεια χάραξης από λινόλευμο (linoleum) και εκτυπώνουμε σε χαρτί όσο καλύτερης ποιότητας μπορούμε να βρούμε και να χρησιμοποιήσουμε. Δημιουργούμε έτσι έναν σχετικά μεγάλο αριθμό έργων, μέρος των οποίων παρουσιάζεται στο τεύχος αυτό. Ο υπεύθυνος εκπαιδευτής που μας έδειξε την τεχνική και μας βοήθησε με κάθε τρόπο είναι ο Αποστόλης Γιαγκάκης.

Γ. Ζ.

Θ.Π.

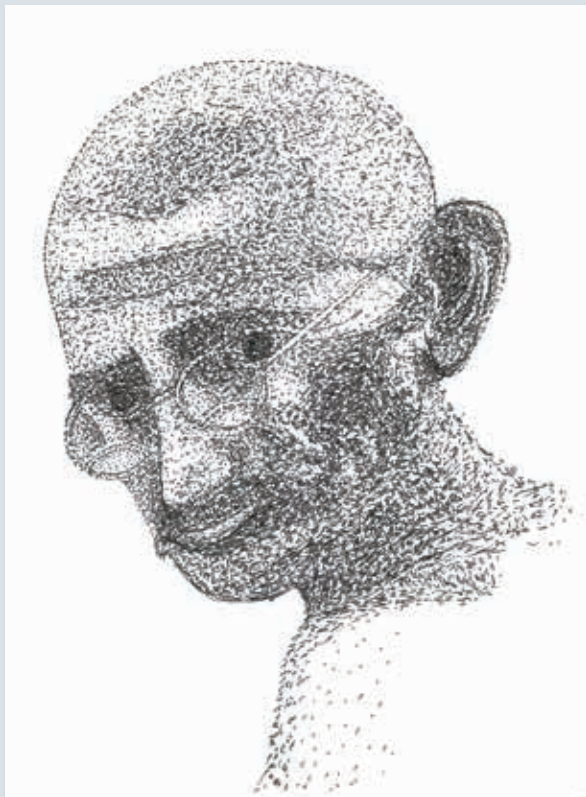
Γ.Γ.

Δ.Δ.

Σχεδιασμός γραμματοσήμου στο πλαίσιο του μαθήματος
«Πρακτική Εφαρμογή», Β' εξαμήνου (Ειδικότητα: Τέχνη Σκίτσου - Εικονογραφίας - Γραφικών).

Εργασίες των εκπαιδευομένων στο πλαίσιο του εργαστηρίου «Σχέδιο - Χρώμα - Σκίτσο».

Λ.Κ., μαρκαδόρος σε χαρτί

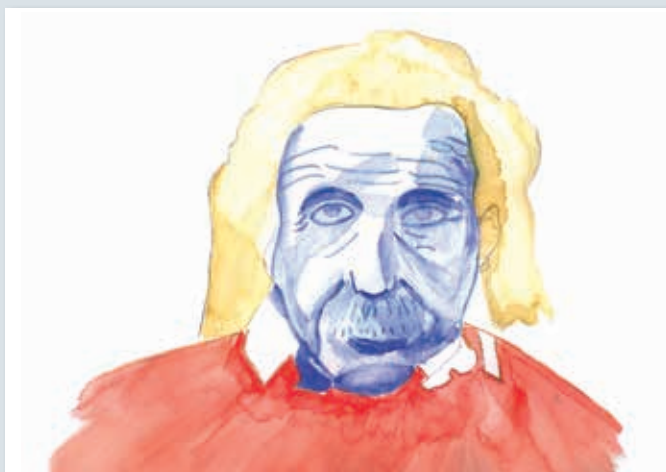
Γ.Γ., μαρκαδόρος σε χαρτί

Γ.Σ., μαρκαδόρος σε χαρτί

Α.Κ., μαρκαδόρος σε χαρτί

Δ.Δ., ακουαρέλλα σε χαρτί

Α.Κ., λαδοπαστέλ σε χαρτί

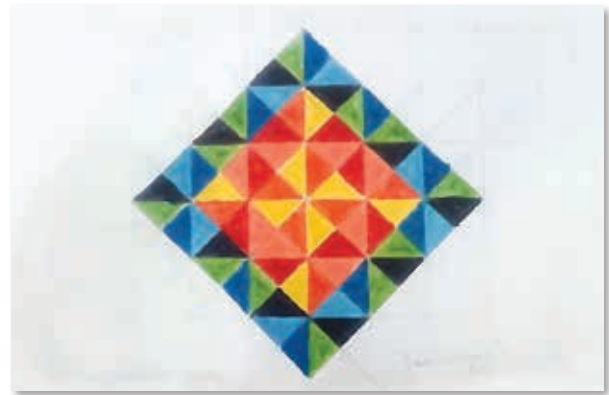

Γ.Γ., λαδοπαστέλ σε χαρτί

Α.Κ., μαρκαδόρος σε χαρτί

Ν.Τ., λαδοπαστέλ σε χαρτί

Γ.Π., ακουαρέλλα σε χαρτί

Τ.Μ., ακουαρέλλα σε χαρτί

Ν.Μ., ακουαρέλλα σε χαρτί

Γ.Π., λαδοπαστέλ σε χαρτί

Πρακτικές εφαρμογές στο πλαίσιο του μαθήματος «Χρώμα Γραφικών Τεχνών» πάνω στη θεωρία του χρώματος και της απόδοσης των συναισθημάτων μέσω των χρωμάτων.

Εργασίες από το μάθημα «Γραφιστική», Α' εξαμήνου (σήμα-λογότυπο, στυλιζάρισμα, διαφημιστική καταχώριση) και από το μάθημα «Πρακτική Εφαρμογή» (σχεδιασμός γραμμάτων τίτλου κινηματογραφικής ταινίας).
Ειδικότητα: Τέχνη Σκίτσου - Εικονογραφίας - Γραφικών.

Κ.Κ.

Δ.Δ.

Α.Κ.

Γ.Γ.

Α.Κ.

Α.Κ.

Γ.Γ.

Ν.Π.

Ν.Τ.

Α.Κ.

Εργασίες από το μάθημα «Γραφιστική», Β΄ εξαμήνου
(δημιουργία layout διαφημιστικού τετρασέλιδου και συσκευασίας)
Ειδικότητα: «Γραφιστική Εντύπου & Ηλεκτρονικών Μέσων».

Σ.Κ.

Α.Κ.

Ν.Μ.

Π.Σ.

«Φανταστικοί κόσμοι»

Οι παρακάτω εργασίες δημιουργήθηκαν από τους εκπαιδευόμενους του Δ΄ εξαμήνου της ειδικότητας «Τέχνη Σκίτσου - Εικονογραφίας - Γραφικών», στο μάθημα «Εικονογράφηση II (κατά το χειμερινό εξάμηνο 2018B).

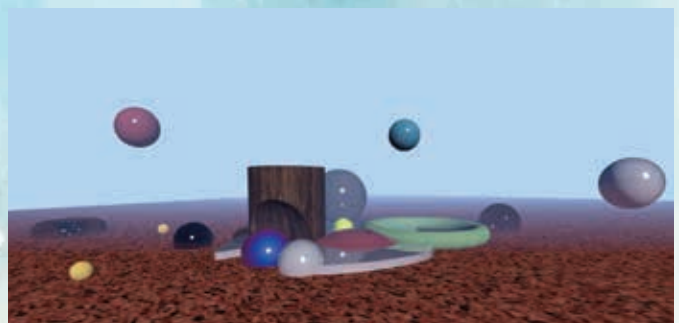
Οι εκπαιδευόμενοι, με τη βοήθεια προγράμματος τρισδιάστατης σχεδίασης σε Η/Υ, δημιούργησαν «φανταστικούς κόσμους» προσεγγίζοντας το τοπίο, τα χρώματα, τους ήχους, και την ατμόσφαιρά τους. Οι κόσμοι αυτοί αποδόθηκαν με τρισδιάστατες εικόνες αλλά και σύντομα videos.

Γ.Ζ., «Λίμνη & Βουνά»

Π.Α., «Η όαση της Σελήνης»

Β.Β., «Νησιά»

2^ο ΔΙΕΚ
ΚΟΡΥΔΑΛΛΟΥ